

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Til fru Marianne Jelved: Ja, der skal sikres tilstrækkelig produktion. Men det ser også ud til, at fanden bliver malet på væggen indimellem i debatten herinde. Fremskrivningen af væksten i samfundet viser, at det måske ikke ser helt så galt ud igen. Men det kræver selvfølgelig, at vi har tilstrækkeligt uddannet og kvalificeret arbejdskraft i samfundet til faktisk at bevare den vækst og det væksthiveau.

Det er klart, at vi ikke bare kan indkræve ekstra skatter. Det er et spørgsmål om at få en arbejdsstyrke, og den arbejdsstyrke får vi ved at uddanne de 800.000 ufaglærte, vi har i det danske samfund nu, som p.t. bliver marginaliseret.

De tal, vi har i arbejdsløshedsstatistikken, dækker over langt flere, langt, langt flere på overførselsindkomst. Man tæller ikke de tvangsaktiverede med i de statistikker. Vi har altså en ubrugt arbejdskraftsreserve, som ikke kan bruges på arbejdsmarkedet i dag, fordi de ikke har de tilstrækkelige kvalifikationer. Det er et strukturelt problem, som vi herinde skal tage os af. Derfor har vi vendt os imod, at man øger brugerbetalingen, eksempelvis på VUC, og går stærkt ind for, at man udbygger uddannelses tilbuddene netop til den gruppe af ufaglærte, som er blevet presset uden for dagens arbejdsmarked.

Så vil jeg sige noget i forhold til det bud, som De Radikale er kommet med. Her har man jo valgt at skære i bistandshjælpen for dermed at give et incitament, som man kalder det, til folk til at komme ind på arbejdsmarkedet.

Jeg er enig i udgangspunktet, at der ligger nogle problemer, hvad angår ægtepar, hvor begge er på bistandshjælp. Vores model er blot gået ud på, at man opdelt det sådan, at hver ægtefælle bliver betragtet som én person og ikke som en del af et hele og på den måde ikke får fuld modregning, når den ene får et arbejde. Vi er ikke gået ind og har taget 1.000 kr. fra de her familier ligesom Det Radikale Venstre. Vi har valgt den anden løsning, som betyder, at man fortsat kan have en acceptabel levestandard.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige: Den del af Kirkeministeriet, der skal bevares, er den del, som tager sig af bygninger, altså den fælles kulturelle arv, vi har.

Kl. 23.20

Formanden:

Ja, tak.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Undskyld. Jeg må komme op senere og give resten af svaret.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg anerkender blankt, at mange kan have den fornemmelse, at det er lidt sent osv. Og hvorfor nu det? Jamen det er bare, fordi når vi diskuterer med Enhedslisten, når det drejer sig om f.eks. EU-forhold, er vi normalt meget enige om, at det er meget vigtigt at iagttage grundlovens bestemmelser, og at der ikke skal være nogen som helst tvivl om, at det, der foregår, i hvert fald er fuldstændig i overensstemmelse med grundloven. Og hvis man er uenig i det, må grundloven ændres.

Jeg har bare haft den opfattelse, men det kan godt være, jeg er fuldstændig gal på den, at der i § 4 i grundloven står, at den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og som sådan understøttes af staten, og hvis man så fuldstændig trækker tæppet væk under støtten fra staten til folkekirken, til den evangelisk-lutherske kirke, gennemfører man i virkeligheden ikke det, der fremgår af paragraffen her.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Har man i Enhedslisten haft overvejelser om forholdet til grundloven, da man stillede det her ændringsforslag? Altså det kan være, at andre har vurderet det, at det er derfor, det er kommet til afstemning. Men det kan også godt være, at man allerede forinden i Enhedslisten har gennemtænkt den her situation.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ligesom der i grundloven intet står om, hvor stort forsørgelsesniveauet skal være, blot at der skal være et, står der heller intet i grundloven om, hvor stort et beløb man skal støtte kirkerne med. Og det vil sige, at vores vurdering er, at man inden for grundlovens rammer kan nøjes med at støtte bygningerne.

Så vil jeg sige – jeg fik nemlig ikke svaret på hr. Thulesen Dahls sidste spørgsmål om det her med den kollektive trafik – at der var en eksplosiv udvikling i anvendelsen af biltrafik. Den modvirkede man med det forslag, som Enhedslisten var med til at gennemføre, plus det faktum, at uanset om det får flere folk ind i den kollektive trafik – det er jo den miljømæssige del af det, det er den ene side, den anden side af alt det her med kollektiv trafik er jo den sociale – så